

L'enfrontament entre l'alcalde i el president de la Diputació d'Alacant, juntament amb altres disputes en comarques del sud, creen una actualitat que pot tenir una evolució difícil, sobretot pensant en els pròxims congressos del PSOE.

Lassaleta i Pastor, dos alcaldes amb problemes

Lluita política al PSOE d'Alacant

Certament, que el Comitè Provincial de la Unió General de Treballadors (UGT) d'Alacant aprovà darrerament una resolució d'urgència exigint l'eixida de l'OTAN i mostrant la seua adhesió a la manifestació pacifista del passat dia 3, a Madrid, és només un fet anecdòtic. Tant, que passa per damunt de les tensions i els enfrontaments que hi ha en l'interior del PSOE a les comarques del sud, i de forma especial a la ciutat d'Alacant.

Malgrat que diversos dirigents del partit del govern han intentat —i quasi ho han aconseguit— tirar aigua al foc, en aquest ambient de baralles previ als congressos nacional i federal, les coses no són gens tranquil·les.

Lassaleta versus Fernández Valenzuela

Entre els afers que més

han destacat hi ha, sens dubte, l'enfrontament, fins i tot personal, entre l'alcalde d'Alacant, Josep Lluís Lassaleta, i el president de la Diputació provincial, Antonio Fernández Valenzuela. El mateix president Joan Lerma, com a secretari general del PSPV-PSOE, hagué de cridar l'atenció a Fernández Valenzuela perquè, segons sembla, havia arribat a qualificar d'esquizofrènic l'alcalde Lassaleta.

No cal dir que, en una reunió de premsa posterior, totes dues autoritats van negar qualsevol mena de discrepància, excepte les divergències «normals» de caràcter polític. El fet evident és que aquestes tensions tenen un reflex dins del mateix grup de regidors socialistes d'Alacant. En aquest grup, l'alcalde sembla trobar-se pràcticament aïllat. Això, però, no li lleva força ni

popularitat, especialment després d'haver guanyat la batalla contra l'intent de construir un port esportiu a l'Albufereta.

Mar de fons a Elx

També a Elx hi ha problemes. I no són nous. Sembla que l'actuació del regidor de cultura, Antoni Amorós, és considerada excessivament valencianista pels seus companys de partit. La seua actitud decidida a favor de la normalització lingüística, els durs enfrontaments amb la dreta durant el tràmit de restituir a la ciutat el seu nom valencià d'Elx, poden haver-los esglaiat. Hi ha qui es pregunta si potser serà connectat amb això l'intent de «substituir» Ramon Pastor com a alcalde, a més de tres regidors, entre els quals hi ha el mateix Amorós. Pastor aconseguí fer avortar aquesta maniobra, duta en secret i, segons diverses

opinions recollides, té dins l'agrupació local del PSOE un pes suficient per a mantenir-se al front del govern municipal. Pel que fa a Amorós, la seua posició li ha valgut un bon corrent d'opinió favorable entre els il·licitans partidaris de la normalització lingüística.

A Xixona, més

A Xixona, Francesc Bellido, segon tinent d'alcalde, i Abelard Quirós, president de la comissió d'hisenda municipal, han estat expulsats del PSOE, tot i que la sanció no ha estat comunicada oficialment. El motiu pot haver estat la seua posició de col·laboració amb la majoria progressista de la Candidatura Unida de Xixona. Tanmateix, el cap d'aquesta candidatura, l'alcalde Lluís Garrigós, ha afirmat que els dos expulsats no tenien vel·leïtats nacionalistes —«tenien molt clar allò del blavet a la senyera», diu— i que el simple fet de la col·laboració amb ell i el seu equip ha estat causa suficient per a l'expulsió. Cal remarcar el fet que el mateix Garrigós estigué vint-i-cinc dies dins el PSOE; se'n va eixir i, amb els seus companys de majoria municipal, ho tornaren a intentar demanant l'ingrés a l'agrupació de Mutxamel, un altre poble, però l'intent fracassà. «Al PSOE hi ha qui creu que la nostra presència no interessa i menys encara davant un congrés com el pròxim, on podríem donar suport a Esquerra Socialista.»

De fet, és molt prompte encara perquè les espases tallen la veritat. D'entrada, continuen en l'aire i, d'ací cap allà, tothom s'agrupa i pren força pensant en el Congrés. És tot el que podem dir-ne fins ara.